

Микола Сингаївський



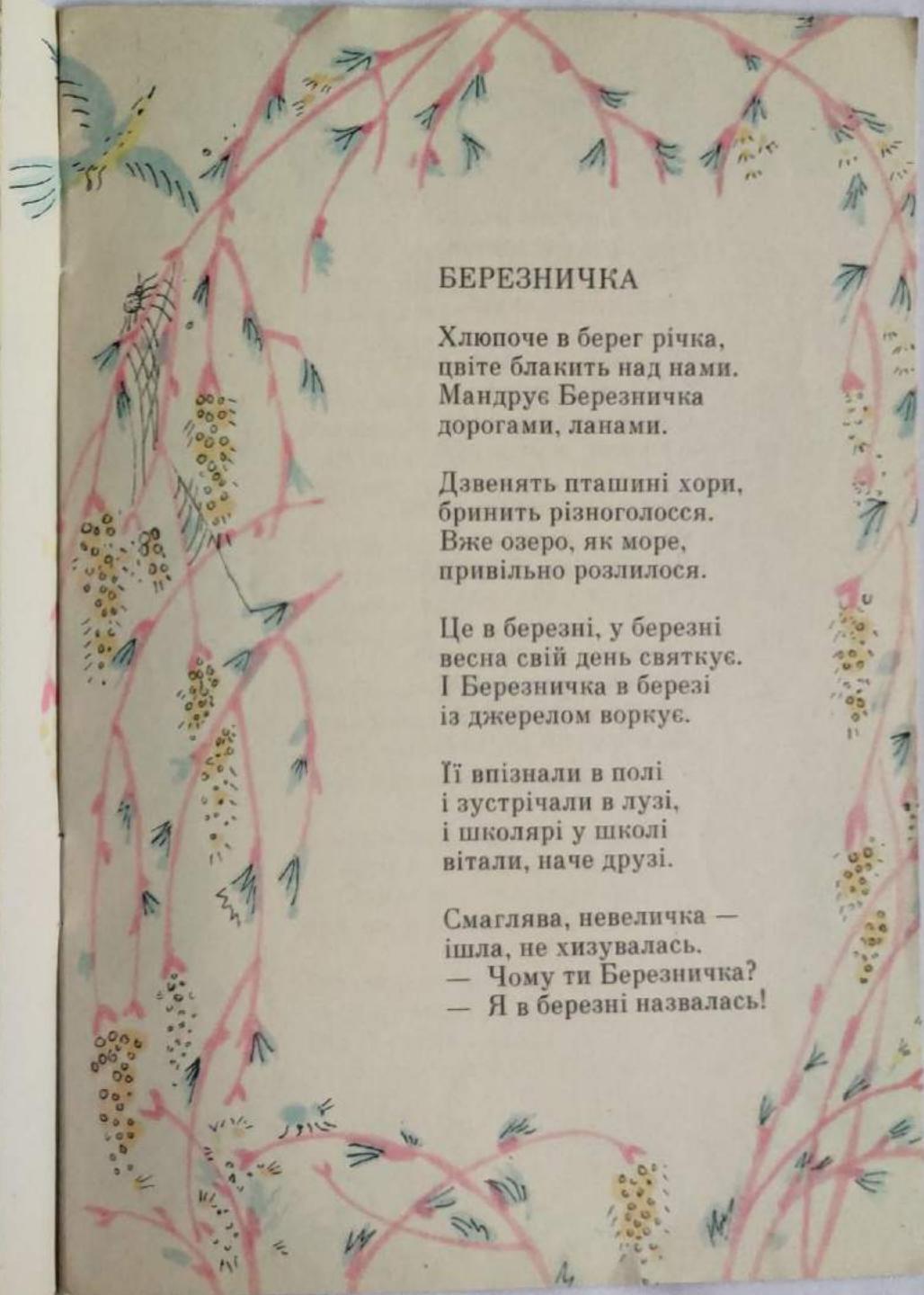
БЕРЕЗНИЧКА



Микола Сингачевський

БЕРЕЗНИЧКА

Видавництво дитячої літератури
„Веселка” Київ 1972



БЕРЕЗНИЧКА

Хлюпоче в берег річка,
цвіте блакить над нами.
Мандрує Березничка
дорогами, ланами.

Дзвенять пташині хори,
бринить різноголосся.
Вже озеро, як море,
привільно розлилося.

Це в березні, у березні
весна свій день святкує.
І Березничка в березні
із джерелом воркує.

Її відзначали в полі
і зустрічали в лузі,
і школярі у школі
вітали, наче друзі.

Смаглява, невеличка —
ішла, не хизувалась.
— Чому ти Березничка?
— Я в березні назвалась!



Несу я людям радість,
тому й непосидюча.
Мене сади заждалися,
луги, поля і пуща.

Я в гори з вітром лину —
і там господарюю.
Спускаюся з долини —
по сонцю всім дарую.

Там легко, первоцвітно
малює сонце коло.
Я усміхнусь привітно —
і тане сніг навколо.

Хлюпоче в берег річка,
вся сонцем освітилась.
Тому я Березничка,
що в березні родилася.

ПРОБУДИВСЯ ЛІС ВЕСНОЮ

Що не день — тепліше в лісі,
і тепло знайшла мурашка.
І своїй ласкавій пісні
приточила крила пташка.

Наче жайворонок, ранок
нахиляється до криниці.
І злітались на сніданок
кулики, дрозди, синиці.

Стрепенулась раптом гілка,—
то стрибнула жвава білка.
А проснувшись, на поляні
зась грав на барабані.

Березничка по стежині
прямувала до діброви.
В неї очі сині-сині,
наче крила, в неї брови.

І з рум'янцем в неї личко,—
з нього всім краси напитись.
— Зупинися, Березничко,
дай на тебе надивитись.

Обізвалась, мов із казки,
за Дніпром і за Десною.
Від її тепла і ласки
пробудився ліс весною.

ПРОЛІТАЛИ ГУСИ

Пролітали гуси над ланами,
гелготали гуси над нами.
Вийшла я — і птицям гукаю:
— Не мінайте нашого краю!

Над рікою гуси летіли,
крила на вітрах лопотіли.
Навздогінці щиро гукаю:
— Не мінайте нашого краю!

Пролітали гуси над садом,
думала — спочинути сядуть.
І, зрадівши, птицям гукаю:
— Не мінайте нашого краю!

Сонце йде своїм сонcekругом,
пролітають гуси над лугом.
В чисте небо птицям гукаю:
— Не мінайте нашого краю!

Так буває тільки весною,—
гуси знов летять наді мною.
Вийшла я — і знову гукаю:
— Не мінайте нашого краю!



ЩО РОБЛЯТЬ ПТИЦІ

Що роблять птиці
навесні,
коли із вирію
вертаються?
Вони в такі
блакитні дні
з ланами
і з людьми
вітаються.

Чиї ж то голоси
бриняте,
як ліс під вітром
вишумовує?
Дрозди й синиці
гомонять
пташиною свою
мовою.

Що робить
жайворон-трудар,
як луг ромашками
квітчається?
Він з неба
розсипає жар,—
і щедра пісня
не кінчается.

Що роблять
гуси чи качки,
як річка грає
і хлюпочеться?
Б'ють крилами,
як новачки —
їм плавати
і пірнати
хочеться.

А чом лелеки
мовчкома
стоять і ловлять
сонця промені?
Бо кращої землі
нема,—
вони красою
зачаровані.

Вони вертаються
сюди,
радіють, плачуть
і хвилюються.
І так одвічно,
так завжди
землею рідною
милуються.

ПІСНЯ БЕРЕЗНИЧКИ

Грас дзвонами
весна,
в поле котиться
луна.

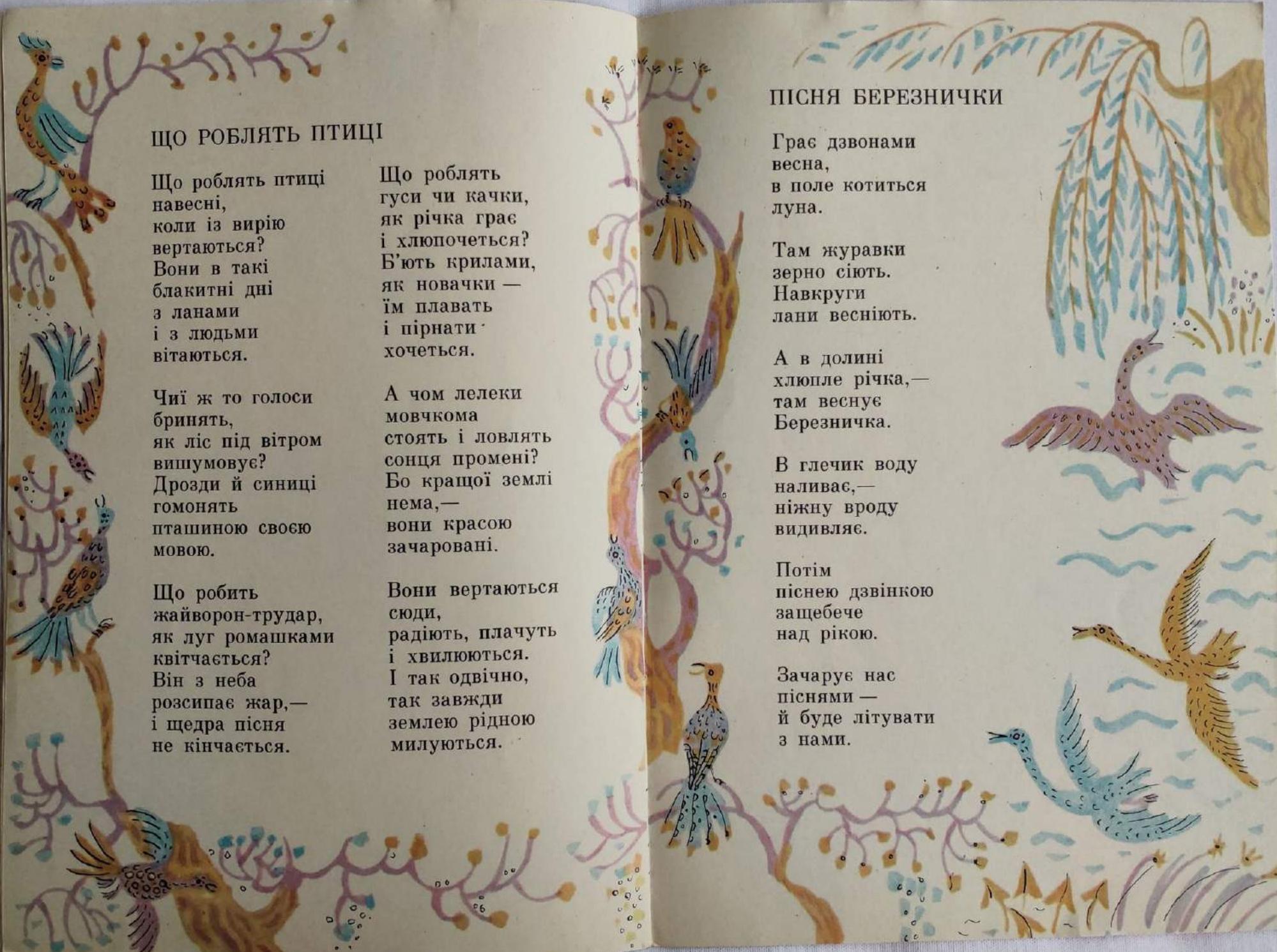
Там журавки
зерно сіють.
Навколо
лани весніють.

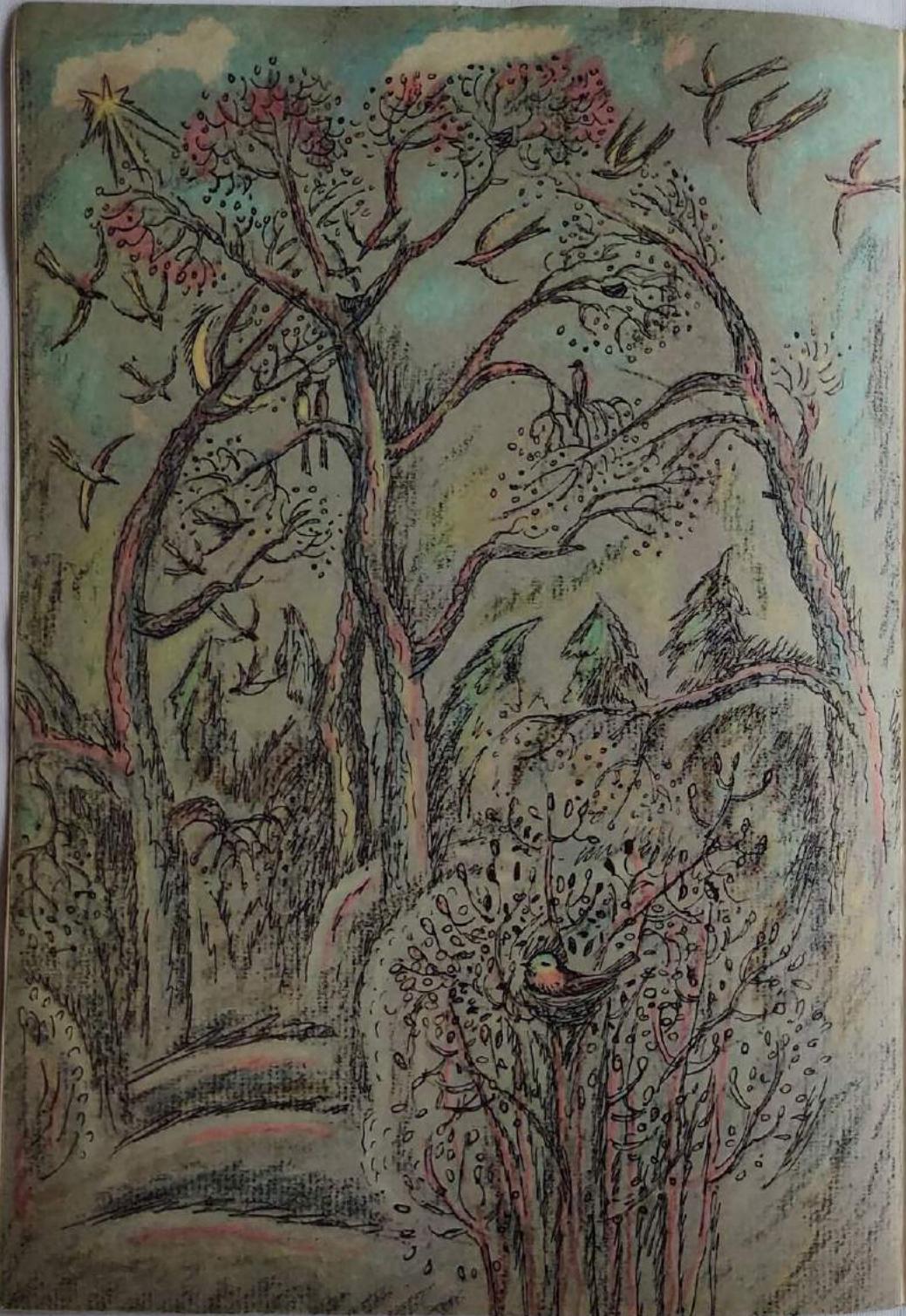
А в долині
хлюпле річка,—
там веснє
Березничка.

В глечик воду
наливає,—
ніжну вроду
видивляє.

Потім
піснею дзвінкою
защебече
над рікою.

Зачарує нас
піснями —
й буде літувати
з нами.





ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

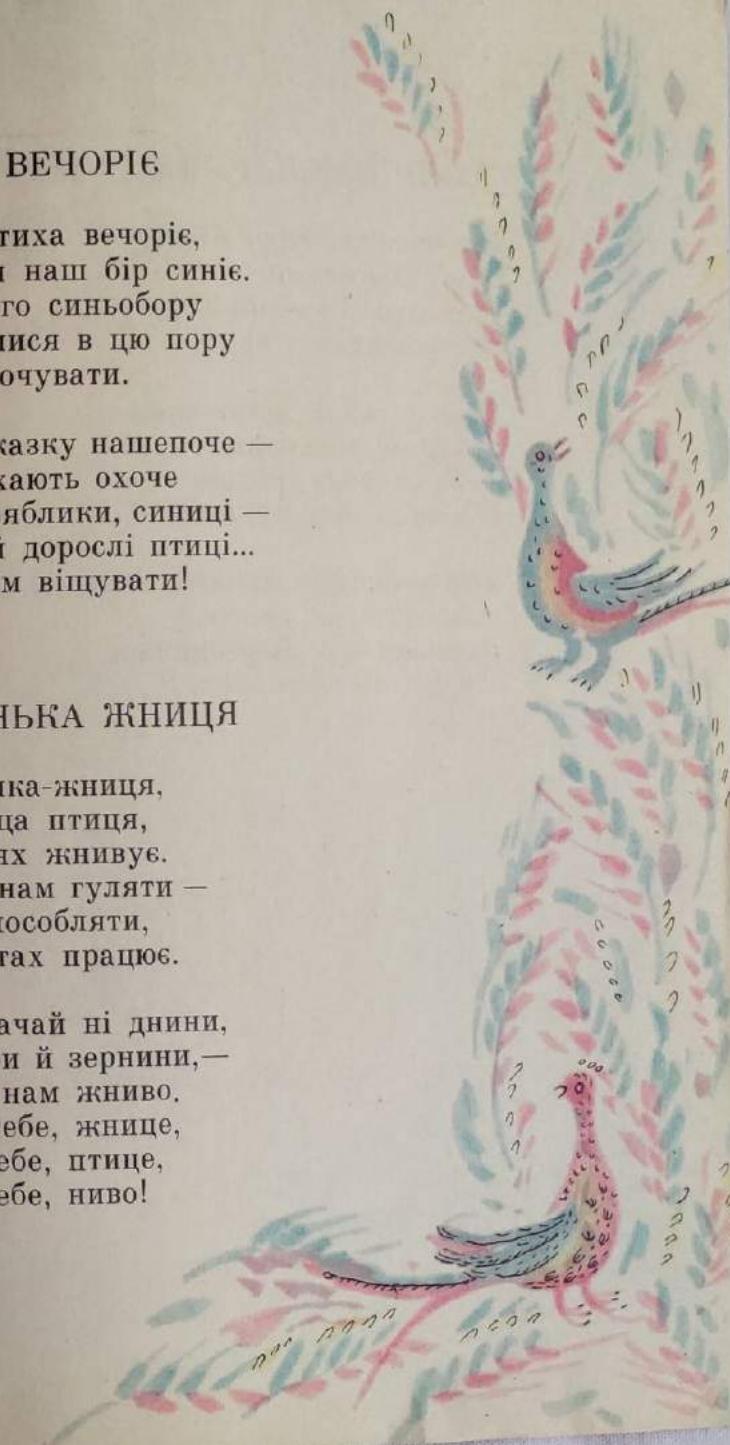
Вечір стиха вечоріє,
звіддаля наш бір синіє.
А до того синьобору
позліталися в дю пору
птиці ночувати.

Бір їм казку нашепоче —
і послухають охоче
сойки, зяблики, синиці —
і малі й дорослі птиці...
Що ж їм віщувати!

МАЛЕНЬКА ЖНИЦЯ

Перепілка-жниця,
роботяща птиця,
на полях живиує.
Годі й нам гуляти —
треба пособляти,
коли птах працює.

Не втрачай ні днини,
не згуби й зернини,—
дорогое нам живо.
Чуєм тебе, жнице,
чуєм тебе, птице,
чуєм тебе, ниво!



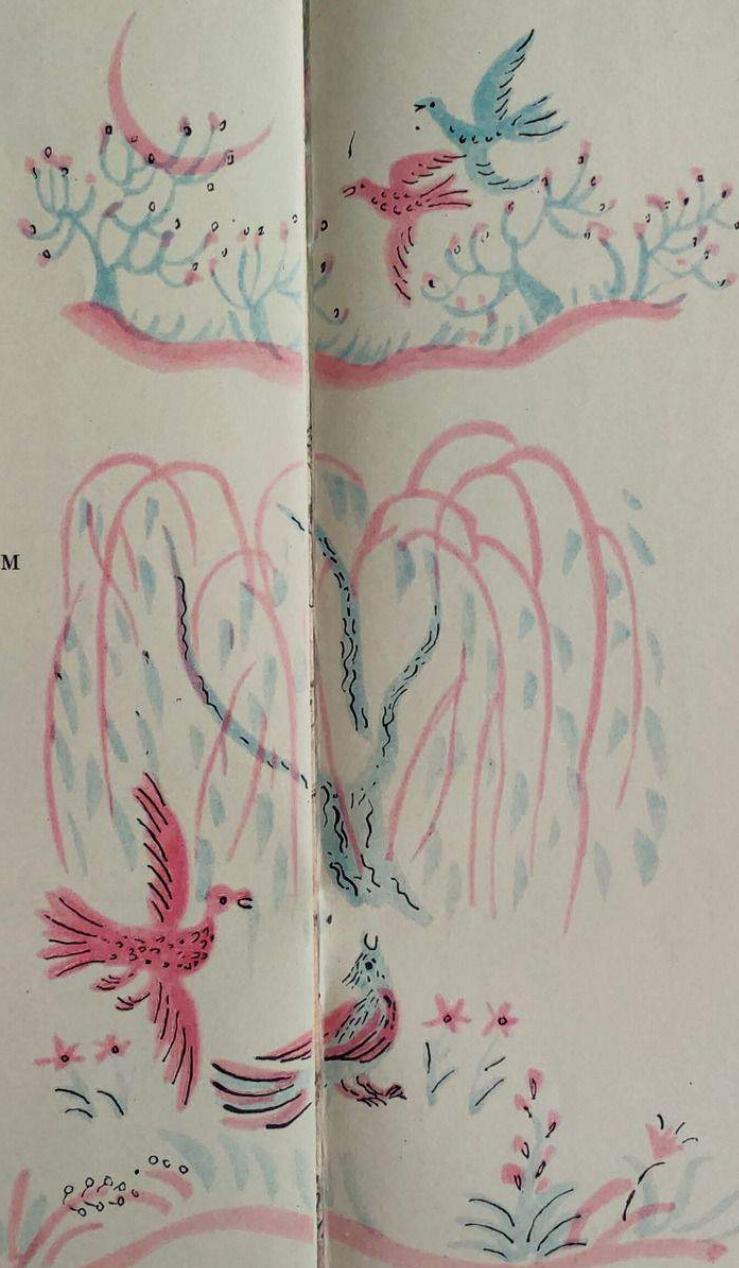


РОЗЛИВАЙСЯ, РІЧКО

Розливайся, тиха річко,
поміж берегами.
Синьоока Березничко,
не прощайся з нами.

Твоя пісня й щира мова
зроду не змовкали.
Тебе слухала діброва
й місяць між зірками.

Тож весняним ніжним личком
усміхнись на щастя.
Заспівай ще, Березничко,
з нами не прощайся.



13 коп.



Малювала Г. ГРИГОРЬЕВА

ДЛЯ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ТА СТАРШОГО
ДОШКОЛЬНОГО ВІКУ

Сингаєвський Николай Федорович

БЕРЕЗНИЧКА. Стихи

(На українському языку)

Редактор Л. М. Кулаківська. Художній редактор В. А. Кавун. Технічний редактор М. І. Акопова. Коректор Н. В. Третиниченко. Здано на виробництво 17. II. 1972 р. Підписано до друку 20. VI. 1972 р. Формат 70×100¹/₁₆. Папір офс. № 1. Фіз. друк. арк. 1. Обл. вид. арк. 1,64. Умовн. друк. арк. 1,8. Тираж 108 000. Зам. 290. Ціна 13 коп.

Видавництво «Веселка». Київ, Басейна, 1/2.

Друкарська фабрика «Атлас». Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР.
Львів, Зелена, 20.

7—6—1

555—72 М